

EDICIÓ D'OFRENA
DELS «APLECS DE MATAGALLS»
A LA UNIO EXCURSIONISTA
DE CATALUNYA
EN EL SEU 50e ANIVERSARI

GOIGS A LA CREU DE MATAGALLS

GOIGS

A LLAOR DE

SANT BERNAT DE MENTHON

ARDIACA D'AOSTA

Declarat per S. S. Pius XI

Patró dels Excursionistes

LA SEVA FESTA: 15 DE JUNY

Per Nicolau que us obria
la vida de santedat:
**Deu força a l'ànima pia
per volar a l'eternitat.**

A Menthon, formosa vila,
obríreu els ulls al món:
allí la vida és tranquil·la
amb el llac d'Annecy enfront.
Vostre cor de Déu sentia
l'eternal immensitat:

Deu força...

Vostra joventut cercava
sols el regne del Senyor,
la fe que us il·luminava
us feia triomfador.
De Sant Nicolau la via
seguia el cor abrindat.

Deu força...

En la vostra juvenesa
ja us volien maridar;
mes el lliri de pura
a Déu sols vol arribar.
De Jesús la companyia
seguíu ple d'humilitat.

Deu força...

La vostra ànima emparada
amb el signe de la Creu,
del Castell ha pres volada
per seguir el camí de Déu.
Penyals i deserts seguia
vostre pas adelerat:

Deu força...

Per Déu vostra vida enduta
ja ha arribat a bon destí;
Aosta, primera ruta
del seu terrenal camí.
A la Seu us acollia
l'ardiaca de bon grat:

Deu força...

Predicàreu la doctrina
del Senyor, amb tant d'amor,
que el rostre se us il·lumina
i resplendiu de fervor.
Vostre exemple era metgia
que a Déu duia el cor malvat:

Deu força...

Quan mor l'ardiaca Pere
ple de vellúria i virtut,
un nou disseny us espera
i a l'ardiaca sou dut.
El vostre amor encenia
en els cors la caritat:

Deu força...

Aosta està consternada:
un fals déu és venerat,
que als Apenins té l'estada
i els omple de malvestat.
Amb serena coratgia
us prepareu pel combat:

Deu força...

Tot el poble us acompanya
amb el cor a Déu pregant;
quan sou dalt de la muntanya
el miracle es va apropant.
L'estola en ferre es canvia
i el drac infernal abat:

Deu força...

De Déu la glòria és lloada
i a Mont-Joux heu erigit
dos refugis, llum preada
que cerca el cor defallit.
Vós sou protector i el guia
del vianant fatigat:

Deu força...

Mes s'atansa ja el viatge
darrer, que us ha de dur al cel;
aneu en pelegrinatge
devers Roma, vostre anhel.
A Novaris s'extingia
vostra vida amb santedat:

Deu força...

Per afraus i serralades
sigueu nostre guidor,
que cerquin nostres mirades
la vostra eternal claror.
I a la darrera agonia,
vostre nom sigui invocat:

Deu força...

Tornada

Per Ni-co-lau que us o-bri-a la vi-da de san-te-dat: *Deu força l'à-ni-ma pia per vo-lar l'e-ter-ni-*

Estrofa

A Men-thon for-mo-sa vil-la o-bri-reu els ulls al món: a-llí la vi-dagés tranqui-la amb el llac d'An-ne-cy en-

front Vos-tre cor de Déu sen-ti-a l'e-ter-nal im-men-si-tat.

∩ O, sant Bernat, pregueu per nosaltres.

℞ Perquè ens fem dignes de les promeses de Crist.

P R E G U E M

O Déu. Alegreu la vostra Església amb la intercessió del confessor sant Bernat, per tal que refets sempre amb els auxilis espirituals meresquem també fruit dels goigs eterns. Per Crist Senyor nostre. - ℞ Amén.

Lletra: Josep M.ª Rovira Artigues
Música: Rvd. Francesc Baldelló, Prev
Xilografies: A. Gelabert
Amb llicència eclesíastica

GOIGS A LLAOR DE LA CREU DE MATAGALLS

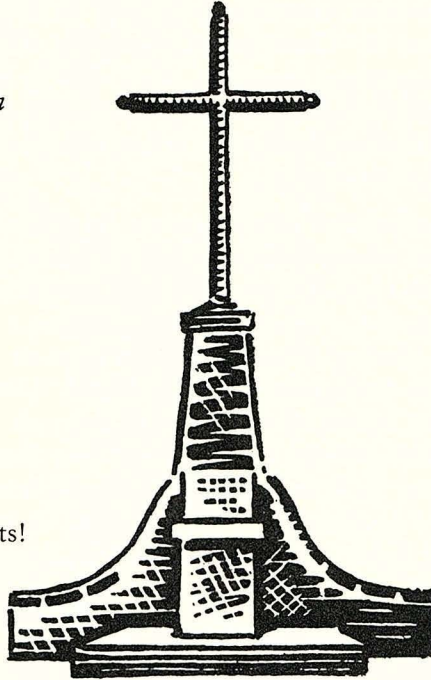
*Per l'amor que ens agermana
i ens ha dut de plans i valls:
Nostra terra catalana
guarda, Creu de Matagalls.*

Quin llampec la destralada
a la soca de l'ayet!
Més lluïa la mirada
en tos ulls, Pare Claret.
De cançons, per la solana
i pel bac, quins devessalls!

Del Montseny la vella testa
has senyat, oh quins moments!
Com floria la ginesta
i els matolls de pensaments!
Quina perla a la capçana
de la gespa i dels crestalls!

Català, vers l'alta serra
gira els ulls amb cor joïós;
té el cloquer de nostra terra
parallamps, penell airós.
Sents com dringa la campana
que cent vents té per batalls?

«És Montseny nostre Calvari;
Montserrat, nostre Carmel»;
allà s'hi diu el rosari,
aquí un Credo cara al cel.
Doble cima sobirana,
de consols dos enfilalls!

Oh muntanya delitosa,
branquilló del Pirineu,
al teu front que preciosa
l'ametista de la Creu!
La veuran des de la Plana,
la veuran des de les valls.

Quan a Vic Balmes moria,
prototipus del bon seny,
et vol veure en sa agonia,
oh Creu santa del Montseny.
La finestra s'esbatana
i sos ulls són dos miralls.

Pel fervor amb què el poeta
et cantà i et besà el peu,
resta sempre al cim ben dreta,
fes sentir la seva veu:
Mossèn Cinto t'ho demana
per camins i xaragalls.

Si et colpien maltempsades
et tornes a redreçar
amb la crossa de Morgades
i l'anell torrasità.
Altra mitra vigatana
lluirà entre els bromalls.

Oh, les quatre ermites belles!
Oh, la pau que hi regna a dins!
Són tes quatre sentinelles,
guies certs dels teus camins.
No s'estronqui la fontana,
que verdegin els brancalls!

Per la flama que han fet néixer
els aplecs de juliol,
en tornar a la terra baixa,
que hi portem ardors de sol.
Que no es trenqui la sardana,
que s'abrandin els fogalls!

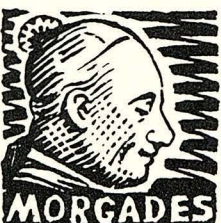
*Per l'amor que ens agermana
i ens ha dut de plans i valls:
Nostra terra catalana
guarda, Creu de Matagalls.*

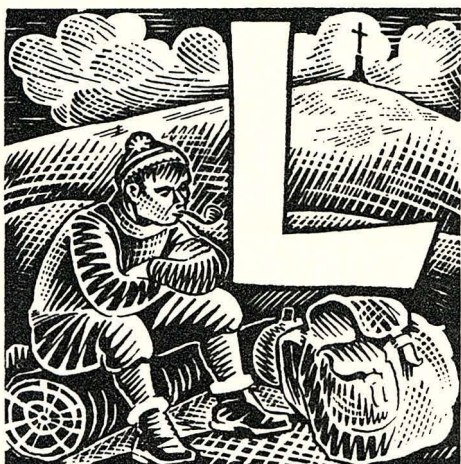
✠ Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

✠ Perquè amb la vostra santa Creu heu redimit el món.

P R E G U E M

Assistiu-nos, Senyor Déu nostre; i als qui feu la gràcia d'alegrar-se honorant la santa Creu,
defenseu-los també amb eternals auxiliis. - Per Crist Senyor nostre. - Amén.

a història dels Aplecs de Matagalls va quedant escrita en els turons i en els replecs del Montseny, en la munió de millores muntanyenques que en aquests trenta-dos anys hem anat deixant com pedres miliàries, que recorden la nostra Festa anyal. Són els pedrons, ermitatges i fontanes que hem dedicat a la Creu de Catalunya, a Sant Antoni M.ª Claret que va plantar-la i a Mossèn Jacint Verdaguer, que tant va exaltar-la en versos immortals. Amb ells hem recordat un estol de personatges il·lustres, dignes de la veneració dels apleguistes. Aquestes dedicacions han estat preparades per Entitats i poblacions que acrediten la seva estimació per la cultura cristiana catalana i muntanyenca.

Els apleguistes han fet ofrena del seu treball, executant liberalment la feina feixuga que comporta el tragar de materials esmerçats en les construccions en aquelles altituds. Així han sorgit l'Ermita de Maria Mitjancera, els Pedrons a la Verge de Rocapravera, l'Oratori de Sant Francesc i el Pedró a Pau Casals. Per aquesta dedicació personal s'han preparat les vint-i-sis fontanes acollidores commemorant a la Verge de Montserrat, a Sant Antoni M.ª Claret, Sant Segimon, Sant Miquel, Sant Jordi, Sant Marçal, Santa Vedruna; entre els poetes, a Verdaguer, Bofill i Mates, Cases Amigó, Miquel Bosch i Jover, Joan Puntí, Ramon Garriga, Felip Graugés i Joan Colom; als Pensadors, Joan Maragall i Jaume Balmes; als Bisbes, Torras i Bages, Francesc d'Assís Aguilar i l'Abat Oliba; als mestres, Pompeu Fabra, Pau Casals i Josep M.ª Folch i Torres; i finalment als Excursionistes, Artur Osona i Jaume Oliveras.

Una altra aportació cultural dels Aplecs han estat els trenta-dos Àlbums un per cada any, des de 1950, curulls de fotografies i de col·laboracions literàries referents als personatges homenatjats. Aquí cal esmentar les edicions dels GOIGS a la Creu, als Sants i a les Ermites, com aquesta edició que tenim a les mans.

De la popularitat dels Aplecs en són prova el centenar llarg de poblacions que hi acuden i les nombroses Medalles de la Constància atorgades, així com els altres Premis als Concursos de Ramells de flors boscanes.

Els Aplecs s'acaben amb el CANT DELS ADEÚS, entorn de la Creu, que a tots ens fa germans.

La direcció agraeix a la U.E.C. la constant i esplèndida col·laboració aportada als Aplecs pel seu soci en Carles Tomàs i Casals, co-fundador de la Festa el 1950 i des d'aleshores patrocinador de totes les iniciatives programades.

FAUSTÍ ILLA, *claretia*

Matagalls, XXXII Aplec, any 1981.

J U S T I F I C A C I Ó :

- 1.000 exemplars per a la «Unió Excursionista de Catalunya»
- 1.000 exemplars per als «Aplecs de Matagalls»
- 550 exemplars per als «Amics dels Goigs»